

COMBATEREA ACȚIUNILOR DE CONCURENȚĂ NELOIALĂ ÎN DOMENIUL PROPRIETĂȚII INTELECTUALE

CORNELIA GORINCIOI, DOCTORAND,
UNIVERSITATEA DE STAT DIN MOLDOVA,
ȘEF DIRECȚIE CONCURENȚĂ NELOIALĂ,
CONSILIUL CONCURENȚEI

IULIE CRECIUN, MAGISTRU ÎN DREPT,
CONTROLOR DE STAT, DIRECȚIA CONCURENȚĂ NELOIALĂ,
CONSILIUL CONCURENȚEI

PROPRIETATEA INTELECTUALĂ ESTE UN ATRIBUT ESENȚIAL AL ECONOMIEI DE PIAȚĂ, DEZVOLTAREA CĂREIA SE BAZEAZĂ PE UN MEDIU CONCURENȚIAL SĂNĂTOS. CONCURENȚA, LA RÂNDUL EI, ESTE UNUL DIN CELE MAI IMPORTANTE ELEMENTE CARE FORMEAZĂ BAZA FUNCȚIONĂRII UNEI ECONOMII MODERNE ȘI ASIGURĂ DEZVOLTAREA RELAȚIILOR DE PIAȚĂ. ASTFEL, FENOMENUL CONCURENȚEI ȘI PROPRIETATEA INTELECTUALĂ INTERACȚIONEAZĂ ÎNTR-UN PROCES COMPLEX AL ECONOMIEI DE PIAȚĂ, AVÂND DREPT REZULTAT ASIGURAREA EGALITĂȚII TUTUROR SUBIECȚILOR ȘI VALORIFICAREA NESTINGHERITĂ A PROPRIEI CREAȚII INTELECTUALE.

Întreaga activitate a subiecților în cadrul economiei de piață se desfășoară sub anumite semne distinctive, adiționale denumirii de firmă – fie o coloană sonoră, un text, un desen, model etc. sau chiar toate la un loc, combinate. Aceste semne distinctive reprezintă creații intelectuale concepute special pentru individualizarea subiecților față de alții și, totodată, pentru a le evidenția specificul activității.

Potrivit legislației în vigoare, obiectele proprietății intelectuale includ următoarele rezultate ale activității intelectuale:

1. *Obiectele de proprietate industrială* – invenții, mărci, desene și modele industriale, indicații geografice, denumiri de origine, specialități tradiționale garantate, soiuri de plante, topografii ale circuitelor integrate;

2. *Obiectele dreptului de autor și drepturilor conexe* – opere literare, dramatice, științifice, muzicale, de artă plastică, fotografice, de artă aplicată, de arhitectură, urbanistică, artă horticolă, programe pentru calculator, baze de date, opere integrante, derivate, audiovizuale, fonogramele, videogramele, interpretările, operele coregrafice și pantomimele, emisiunile organizațiilor de difuziune.

Prin efectul rivalității concurențiale existente pe o anumită piață, este prezent riscul de a se aduce prejudicii acestor semne distinctive – obiecte ale proprietății intelectuale. Concurenții neloiali,

dorindu-și o clientelă numeroasă, respectiv un profit substanțial, nu se sinchisesc să „fure” din beneficiile prestigiului unui semn distinctiv. Or, întreprinderea care activează pe o anumită piață relevantă propune bunurile și serviciile sale sub un nume special, având interesul legitim să valorifice pe deplin reputația acestui nume.

În atare situații, titularii drepturilor de proprietate intelectuală au la dispoziție o gamă variată de mijloace de apărare. Unul dintre acestea este apărarea drepturilor pe cale administrativă, și anume, prin depunerea unei plângeri la Consiliului Concurenței.

Consiliul Concurenței nu are atribuții directe referitoare la proprietatea intelectuală, însă este autoritatea care, potrivit art. 39 lit. a) al Legii concurenței nr. 183 din 11.07.2012¹, constată comiterea unor încălcări ale legislației din domeniul concurenței, ajutorului de stat și publicității. Un asemenea domeniu al concurenței, care implică drepturile asupra proprietății intelectuale, este concurența neloială.

În conformitate cu prevederile art. 4 al Legii concurenței, concurența neloială reprezintă orice acțiune realizată de întreprinderi în procesul concurenței, care este contrară uzanțelor oneste în activitatea economică.

Legea concurenței, capitolul III, prevede 5 componente de acțiuni de concurență neloială: discreditarea concurenților, instigarea la rezilierea contractului cu concurentul, obținerea și/sau folosirea ilegală a secretului comercial al concurentului, deturnarea clientelei concurentului și confuzia. Toate aceste acțiuni de concurență neloială, într-o măsură mai mare sau mai mică, pot fi comise în dauna drepturilor de proprietate intelectuală și a titularilor acestora. Însă acțiunea de concurență neloială care, de fiecare dată, implică o atingere a drepturilor de proprietate intelectuală este confuzia.

În conformitate cu prevederile art. 19 al Legii concurenței, „sunt interzise orice acțiuni sau fapte care sunt de natură să creeze, prin orice mijloc, o confuzie cu întreprinderea, produsele sau activitatea economică a unui concurent, realizate prin:

a) folosirea ilegală, integrală sau parțială a unei mărci, embleme de deservire, denumiri de firmă, a unui desen sau model industrial sau a altor obiec-

te ale proprietății industriale de natură să creeze o confuzie cu cele folosite în mod legal de către o altă întreprindere;

b) copierea ilegală a formei, a ambalajului și/sau a aspectului exterior al produsului unei întreprinderi și plasarea produsului respectiv pe piață, copierea ilegală a publicității unei întreprinderi, dacă aceasta a adus sau poate aduce atingere intereselor legitime ale concurentului”.

Potrivit Dicționarului explicativ al limbii române, *confuzia* (din latinescul *confusio*) derivă de la verbul *a confunda* (acțiunea de a lua o persoană drept alta sau un lucru drept altul, a asemana, a asemei, a forma un singur tot, a se contopi).

La acest capitol, legea este foarte riguroasă, în favoarea proprietății intelectuale și împotriva confuziei. Astfel că, se interzic orice acțiuni realizate prin orice mijloace de natură să creeze confuzie, putând aduce atingere intereselor legitime ale titularului. Este evidentă intenția legiuitorului de a crea o normă cu aplicabilitate pentru prezent și viitor, or acțiunile și mijloacele prin care poate fi creată confuzia evoluează rapid, de la simple texte publicitare până la setarea anumitor programe online. Prin prisma normei citate, rezultă că confuzia este o componentă de acțiune de concurență neloială formală. Aceasta este prezentă din momentul punerii în practică a acțiunilor de natură să creeze confuzia. Pentru a constata realizarea unei confuzii nu este necesară producerea anumitor prejudicii concrete, este suficient ca acțiunea înfăptuită să presupună un efect de confuzie, putând aduce atingere intereselor legitime ale titularilor proprietății intelectuale. Consecințele păguboase ale confuziei vor fi luate în considerare la stabilirea amenzii.

Totodată, Legea concurenței impune și niște condiții stricte titularilor de drepturi de proprietate intelectuală care sesizează Consiliul Concurenței și pretind apărarea drepturilor încălcate.

În continuare, vom expune condițiile care trebuie întrunite necesarmente pentru apărarea proprietății intelectuale prin prisma legislației concurenței neloiale:

1. Pot solicita apărarea de către Consiliul Concurenței a drepturilor de proprietate intelectuală doar întreprinderile. Noțiunea de întreprindere este definită de Legea concurenței, aceasta fiind

¹ Monitorul Oficial nr. 193-197, art. 667 din 14.09.2012.

autonomă domeniului concurenței, altfel spus, pentru domeniul concurenței este relevantă doar această definiție. Potrivit prevederilor art. 4 al Legii concurenței, întreprinderea este orice entitate, inclusiv asociație de întreprinderi, angajată în activitate economică, indiferent de statutul juridic și de modul de finanțare al acesteia. Activitatea economică reprezintă orice activitate care constă în oferirea de produse pe o anumită piață. Produse sunt acele bunuri, lucrări, servicii, inclusiv servicii financiare, destinate vânzării, schimbului sau altor modalități de includere în circuitul civil. Conform practicii Consiliului Concurenței, au fost admise în calitate de întreprinderi, pe cazuri de concurență neloială, organizațiile de gestiune colectivă a drepturilor de autor și conexe, chiar dacă acestea sunt persoane juridice fără scop lucrativ.

2. Consiliul Concurenței poate examina un caz de concurență neloială doar la solicitarea întreprinderilor afectate de presupusa încălcare a legii. Astfel, titularii drepturilor de proprietate intelectuală pretinse a fi lezate nu beneficiază de o protecție automată, aceștia urmează să se adreseze autorității de concurență. La acest capitol, Consiliul Concurenței nu poate acționa *ex-officio*, or acesta nu se poate implica în mod arbitrar în relațiile de acest gen dintre întreprinderi. Totuși, în situația existenței unei confuzii, iar întreprinderea victimă are un comportament rezervat în apărarea drepturilor de proprietate intelectuală, consumatorii pot sesiza Agenția pentru Protecția Consumatorilor.

3. În vederea apărării drepturilor sale, întreprinderea urmează să depună la Consiliul Concurenței o plângere privind presupusele acțiuni de concurență neloială. Aceasta trebuie să conțină pe larg toate informațiile din Formularul de plângere adoptat prin Hotărârea Plenului Consiliului Concurenței nr. 8 din 28.12.2012². Astfel, nu este admisă o simplă sesizare sau solicitare de protecție a drepturilor de proprietate intelectuală, ci o informație detaliată despre concurentul reclamat, presupusa încălcare a legii, interesul legitim, probe etc.

4. În conformitate cu prevederile art. 49 alin. (2) al Legii concurenței, pentru a fi abilitat să depună o reclamație privind presupusele acțiuni anticoncu-

rențiale, autorul plângerii trebuie să demonstreze interesul său legitim. El are un interes legitim dacă comportamentul denunțat afectează în mod real și direct interesele sale. Interesul trebuie să fie bazat pe un drept prevăzut de legislație. În cazul întreprinderilor titulare ale drepturilor de proprietate intelectuală, interesul legitim se manifestă prin preocuparea acestora de a-și proteja și valorifica pe deplin obiectele de proprietate intelectuală. Dorința de a obține beneficii din utilizarea unui rezultat al creației intelectuale este legitimă atâta timp cât întreprinderea dispune de anumite drepturi asupra creației intelectuale.

5. Urmare a celor expuse în punctele anterioare, este de menționat încă o condiție pusă în sarcina întreprinderii care solicită să-i fie apărate drepturile de proprietate intelectuală de către Consiliul Concurenței. Întreprinderea reclamantă trebuie să aibă un comportament activ, atât la etapa depunerii plângerii, cât și pe parcursul investigației. Astfel, potrivit art. 52 alin. (1) al Legii concurenței, reclamantul are sarcina de a prezenta probe în susținerea faptelor pe care își întemeiază plângerea. Odată ce a depus plângerea la Consiliul Concurenței, întreprinderea are obligația de a da curs solicitărilor Consiliului Concurenței, respectiv, să prezinte toate informațiile disponibile. Pentru a fi asigurată o examinare echidistantă, completă și nepărtinitoare, sunt supuși obligației de a prezenta informațiile disponibile, la solicitarea Consiliului Concurenței, și întreprinderile reclamate.

6. O condiție importantă pentru apărarea drepturilor de proprietate intelectuală de către Consiliul Concurenței este respectarea termenului de prescripție de 6 luni pentru depunerea unei plângeri. Conform art. 14 alin. (5) și (6) al Legii concurenței, întreprinderea ale cărei interese legitime au fost lezate poate înainta plângerea privind presupusele acțiuni de concurență neloială la Consiliul Concurenței în termen de 6 luni de la data la care a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască despre realizarea presupuselor acțiuni de concurență neloială de către o altă întreprindere. Expirarea termenului de 6 luni constituie un temei de refuz pentru Consiliul Concurenței de a examina plângerea, dar nu creează un impediment pentru adresaarea în instanța de judecată în cadrul termenului

² Monitorul Oficial nr. 31-35, art. nr. 140 din 15.02.2013.

general de prescripție. Termenul de prescripție vine să responsabilizeze și să disciplineze întreprinderile reclamante pentru a depune plângerea într-un termen restrâns. Cu cât faptele de concurență neloială sunt mai îndepărtate în timp, cu atât este mai anevoioasă procedura de identificare a circumstanțelor cauzei, administrare a probelor, de stabilire a adevărului, pentru ca în final să fie emisă o decizie întemeiată și legală.

Drept urmare a examinării unei cauze concurențiale, Consiliul Concurenței poate lua următoarele decizii:

- 1) Încetarea investigației cauzei;
- 2) Constatarea comiterii acțiunii de concurență neloială;
- 3) Impunerea măsurilor de încetare a acțiunilor de concurență neloială;
- 4) Aplicarea sancțiunilor întreprinderilor care au comis acțiuni de concurență neloială.

Consiliul Concurenței nu stabilește plata despăgubirilor pentru daunele materiale și morale cauzate întreprinderilor ca urmare a realizării acțiunilor de concurență neloială. În acest sens, conform prevederilor art. 80 alin. (3) din Legea concurenței, dacă vreuna dintre acțiunile de concurență neloială cauzează daune patrimoniale sau morale, cel prejudiciat este în drept să se adreseze instanței competente cu acțiune în răspundere civilă corespunzătoare.

Totuși, autoritatea de concurență din Republica Moldova încurajează întreprinderile pentru depunerea plângerilor privind presupusele acțiuni de concurență neloială. Or, doar astfel ea poate interveni în vederea apărării proprietății intelectuale în situația când sunt comise acțiuni de concurență neloială. Totodată, activitatea Consiliului Concurenței este una specifică, fapt ce ne determină să menționăm, în continuare, punctele forte în favoarea depunerii unei plângeri privind presupusele acțiuni de concurență neloială în adresa Consiliului Concurenței:

(1) Spre deosebire de instanța de judecată, care are un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului civil, Consiliul Concurenței are o poziție activă la examinarea cauzelor. Astfel, potrivit art. 52 alin. (3) al Legii concurenței, în procedura de examinare a presupuselor cazuri de încălcare a legislației concurențiale, sarcina probei încălcării îi revine Con-

siliului Concurenței. Toate părțile implicate în cauză sunt obligate să furnizeze Consiliului Concurenței, la cerere, în termenul indicat, informații exacte, complete și veridice, chiar și din cele confidențiale sau care constituie un secret comercial. Autoritatea de concurență are posibilitatea de a decide efectuarea inspecțiilor pentru depistarea și ridicarea documentelor, informațiilor de la locul de amplasare și activitate a întreprinderilor, iar acestea sunt obligate să nu creeze impedimente desfășurării inspecției. Totodată, în vederea examinării cauzei, pot fi realizate interviuri și audieri. Cu toate că deține o poziție activă la examinarea cauzelor, autoritatea de concurență respectă egalitatea în drepturi a întreprinderilor, prezumția nevinovăției și dreptul lor la apărare.

(2) Cazul este examinat de către un personal specializat în domeniul concurenței, acesta fiind beneficiar al multor instruiți în domeniu. Este imperioasă o abordare profesionistă a cauzelor, or unele aspecte pot fi identificate doar urmare a unei practici în domeniu.

(3) Fiecare cauză este examinată colegial, atât de către membrii echipei de investigație, cât și de către membrii Plenului Consiliului Concurenței. Rezultă că o cauză este supusă unei examinări minuțioase și în detaliu, prin prisma concurențială - juridică - economică. Totodată, se evită existența unor abordări subiective.

(4) Drept rezultat al celor menționate, Consiliul Concurenței asigură și o examinare mai rapidă, limitată în timp. Astfel, din practica autorității de concurență, examinarea unui caz de concurență neloială durează aproximativ 6-10 luni.

(5) Decizia Consiliului Concurenței constituie o probă puternică în procesul civil, facilitând activitatea instanței la stabilirea despăgubirilor ce urmează a fi acordate întreprinderii reclamante. Mai mult decât atât, autoritatea de concurență monitorizează executarea deciziilor adoptate și, după caz, poate lua măsuri în acest sens. Potrivit art. 11 lit. j) din Codul de Executare³, deciziile Plenului Consiliului Concurenței sunt documente executorii.

În concluzie, menționăm că obiectele proprietății intelectuale au o funcție bine definită în favoarea

³ Monitorul Oficial nr. 34-35, art. 112 din 03.03.2005.

întreprinderilor titulare. Aceste obiecte servesc drept indicatori de individualizare a participanților la economia de piață și a activității acestora. Ele sunt reprezentative și pot constitui un garant al apartenenței bunurilor și serviciilor la o anumită întreprindere, precum și garant al unui anumit nivel de calitate. Concurența dintre întreprinderi vine să fortifice acest sistem de individualizare și recunoaștere a produselor pe o anumită piață, cu respectarea creației intelectuale a fiecărui titular. Concurența pune în evidență tot ce este reușit sau mai puțin reușit la întreprinderi, iar fiecare creație intelectuală poartă amprenta reușitei întreprinderii titulare.

Acțiunile de concurență neloială reprezintă niște abateri atât de la legislația concurențială, cât și de la cea a proprietății intelectuale. Acestea sunt săvârșite în dauna concurenților loiali și a obiectelor de proprietate intelectuală. Creația intelectuală, odată ajunsă materializată și înzestrată de către titular cu o anumită autoritate pe piață, urmează să servească titularului prin sporirea numărului clienților, creșterea vânzărilor etc. Autorii acțiunilor de concurență neloială, în special a confuziei, privează titularii autentici ai obiectelor de proprietate intelectuală de o parte din beneficiile aduse de acestea.

Consiliul Concurenței este autoritatea care acordă susținere întreprinderilor prejudiciate de acțiunile de concurență neloială în apărarea drepturilor de proprietate intelectuală. Aplicarea amenziilor întreprinderilor vinovate și obligarea acestora să ia toate măsurile pentru a înceta acțiunile de concurență neloială, reprezintă mijloacele prin intermediul cărora autoritatea de concurență asigură protecția drepturilor de proprietate intelectuală.

Legislația concurenței neloiale vine să apere concurenții loiali și obiectele proprietății intelectuale pentru a asigura acestora deplinătatea beneficiilor oferite de creațiile lor intelectuale. Înaintarea unor anumite cerințe pentru a fi realizată apărarea efectivă reprezintă o siguranță a autorității de concurență că drepturile întreprinderilor sunt realizate cu bună-credință.

În continuare, vom examina principalele tendințe actuale ale încălcărilor legislației cu privi-

re la proprietatea intelectuală și practica Consiliului Concurenței în vederea contracarării lor.

Este evident faptul că în procesul dezvoltării relațiilor economice evoluează posibilitățile întreprinzătorilor, dar, totodată, survin și un șir de dificultăți ce țin de protecția intereselor legitime ale acestora.

Fenomenul de *squatting* (din limba engleză „squatting” – capturarea ilegală a spațiilor vacante sau a teritoriilor). Din punct de vedere al fenomenului concurenței neloiale, cel mai mare pericol reprezintă *cyber-squatting* (capturarea numelor de domenii) și *brand-squatting* (acapararea mărcilor). Esența acestor tipuri de *squatting* constă în înregistrarea unor semne, creații grafice, sintagme etc., care în prezent nu sunt înregistrate ca mărci comerciale sau nume de domenii într-o țară, dar deja sunt obiecte ale proprietății intelectuale în altă țară. Scopul acestor acțiuni este vânzarea ulterioară a acestor obiecte de proprietate intelectuală deja înregistrate, în calitate de mărci sau nume de domenii, persoanelor interesate. De regulă, persoane interesate sunt titularii de mărci sau domenii bine cunoscute în alte state sau acele persoane care categoric doresc să achiziționeze o marcă sau un domeniu deja înregistrate pentru afacerea lor.

Actualmente, pot fi distinse următoarele tipuri de *squatting*:

- „*Carpet-squatting*” – cazurile în care sunt înregistrate ca mărci comerciale și nume de domenii cuvintele și expresiile atractive, care ulterior sunt vândute către părțile interesate. În internet sunt site-uri speciale, de exemplu, www.brandmarket.ru, unde puteți cumpăra mărci comerciale sau nume de domenii preferate. Spre exemplu, în Rusia marca „SKARLET” poate fi achiziționată cu 70.000 de ruble rusești, ce constituie aproximativ 1000 de euro.

- „*Squatting de protecție*”. Esența lui constă în faptul că însuși proprietarii de mărci comerciale sau nume de domenii înregistrează numărul maxim de simboluri sau cuvinte similare, cu denumirea mărcii sau domeniului, cu scopul de a preveni abuzul din partea concurenților, de a nu induce în eroare consumatorii și de a evita estomparea brandului. De exemplu, o companie deține numele de domeniu firma.md, însă proprietarul înregistrează și asemenea domenii ca firmasrl.md, firmasa.md, firma.md etc.

- „**Type-squatting**”. Acest tip de squatting este caracteristic cyber-squattingului, dar unele subtipuri se regăsesc și în domeniul mărcilor. Aici se preconizează admiterea unei greșeli de scriere în numele de domeniu sau numele unei mărci comerciale notorii. Exemple: www.abibas.md; www.dinseyland.com.

- „**Brand-squatting**”. Este cel mai periculos gen de squatting, deoarece are la bază intenția directă de capturare și de cauzare a pierderilor titularului de drepturi de proprietate intelectuală.

Practica judiciară mondială cunoaște multe exemple de brand-squatting. De exemplu, victimele acestui tip de squatting au fost asemenea companii de talie internațională, cum sunt IKEA, Marks & Spencer, STARBUCKS. Acțiunile de concurență neloială au avut aceeași schemă. Aceste mărci sunt cunoscute în întreaga lume, însă pe piața rusă, abia au început să se extindă. În momentul construcției primului complex comercial IKEA din Rusia, marca nu era înregistrată. Anume de acest fapt au profitat squatterii. Drept urmare, proprietarii suedezi au fost nevoiți să cumpere marca lor cu zeci de mii de dolari.

Abandonarea semnului (mărcii) unui concurent poate avea consecințe nedorite. În primul rând, IKEA nu ar fi putut folosi denumirea lor în Rusia, deoarece a încălcat dreptul proprietarului formal legal, pentru care purta răspundere civilă, administrativă și penală. În al doilea rând, în urma folosirii mărcii IKEA, putea fi prejudiciată imaginea brandului, fiind compromisă reputația producătorului suedez de mobilă.

În același timp, alți titulari de drepturi de autor s-au angajat într-o luptă acerbă cu squatterii, pentru a proteja împotriva eventualelor pierderi obiectele de proprietate intelectuală. Astfel, ei au păstrat reputația brandului, reușind să redirectioneze jurisprudența și legislația în vederea protecției antreprenorilor de bună-credință.

În cele mai multe cazuri, capturarea semnelor, inscripțiilor este cauzată de imprudența deținătorilor de branduri: tergiversarea înregistrării mărcii comerciale sau a numelui de domeniu, lipsa de protecție a drepturilor de proprietate intelectuală în alte țări, o înregistrare a mărcii pentru clase limitate de bunuri și servicii. În asemenea cazuri, squatterii se folosesc de protecția parțială a unui brand, cum ar fi, spre exemplu, înregistrarea în calitate de marcă doar a unei părți din elementele brandului. Respectiv, părțile neprotejate ale brandului rămân la dispoziția squatterilor.

Utilizarea ilegală a mărcilor comerciale străine constituie o încălcare directă a drepturilor de proprietate intelectuală și, prin urmare, a legii. Însă există situații în care concurenții încalcă fără nicio remușcare drepturile proprietarilor obiectelor de proprietate intelectuală – în mod indirect, respectând oficial prevederile legii.

În acest context, este evidentă necesitatea aplicării normelor privind concurența neloială, atunci când este dificil sau chiar imposibil de a dovedi utilizarea ilegală a proprietății intelectuale. Remarcăm, în încheiere, că din toate cazurile investigate de către Consiliul Concurenței referitor la semnele de concurență neloială, 75 la sută se referă la proprietatea intelectuală.

REFERINȚE

1. Legea concurenței nr. 183 din 11.07.2012, Monitorul Oficial nr. 193-197 din 14.09.2012.
2. Hotărârea Plenului Consiliului Concurenței nr. 8 din 28.12.2012, Monitorul Oficial nr. 31-35 din 15.02.2013.
3. Codul de executare nr. 443 din 24.12.2004, Monitorul Oficial nr. 34-35 din 03.03.2005.
4. СЕДАКОВА, В.С. Пресечение недобросовестной конкуренции в сфере интеллектуальной собственности, «Бизнес, менеджмент и право», № 2, 2008.
5. www.competition.md.

REZUMAT

Combaterea acțiunilor de concurență neloială în domeniul proprietății intelectuale. Articolul reflectă aspectele protecției proprietății intelectuale prin prisma legislației concurențiale, abordând cele mai diverse problematice în domeniu. Totodată, sunt identificate unele provocări noi la adresa proprietății intelectuale, fiind cercetat în complex fenomenul așa-numitului „squatting”, specificându-se în detaliu esența și tipologia acestuia.

РЕФЕРАТ

Пресечение недобросовестной конкуренции в сфере интеллектуальной собственности. В статье рассматриваются различные вопросы защиты интеллектуальной собственности с

точки зрения законодательства о конкуренции, а также проведен анализ некоторых и проблемных аспектов данной области. Кроме того определены новые вызовы в области интеллектуальной собственности и проведено комплексное изучение так-называемого явления „squatting” с подробным указанием его сущности и типологии.

ABSTRACT

Combating Unfair Competition Actions in the Field of Intellectual Property. The article examines aspects of intellectual property protection through competition legislation, addressing various issues of the region. There are also revealed some new challenges to the address of intellectual property being investigated the so-called phenomenon of “squatting”, defining its essence and typology.